

сѣкъ; на край като отслабнѣли падали и ўми-
рали, отъ тѣхъ, които были по еки и по сил-
ны, отивали по надалечъ; тѣ се лѣжали съ на-
дежда, кога годѣ да достигнѣтъ страни—тѣ на
Иммоніанійцы—тѣ ўвѣрвали ги, чи тѣзи стра-
на покрита съ богаты зеленѣцы, и чи тѣ про-
извожда изобилно палмы и сочны плодове, ко-
ито можѣтъ да растѣтъ само въ топлитѣ кли-
маты. Но тѣ вървели, дълго вървели, и нани-
кадѣ невидѣли край на роковий пѣтъ.

Като да было нарочно за това, за да се
ўголѣми страха на положеніето имъ, тѣ глѣда-
ли надалечъ езеро или широкъ долъ, осѣненъ съ
клонатъ гѣсталакъ; тѣ сѣкали, чи глѣдѣтъ про-
зрачнѣ повърхнинѣ отъ вода; и осещатъ прох-
ладѣ, коато отъ нея се вѣвала; една капка сти-
гала бы была да сѣвземны изнемогнѣли—тѣ
имъ членове; тѣ, като желѣли съ нетѣрпѣніе
да се потопѣтъ въ водны—тѣ стрѣи и да насы-
тѣтъ нетѣрпимѣтъ си жадинѣ, на бюлюцы
тичали къмъ нея: полживы—тѣ достигватъ мѣ-
стото, гдѣто мѣсляли да намѣрѣтъ вѣжде-
лѣннѣ—тѣ власѣ; но нагледа имъ тѣтакси се